

и гръцките ѝмъ надписи съ същата ръка, даже и съ същото бѣлизнаво мастило, както и онія на горѣказанната церква. Това всичко ни направи едно голѣмо впечатление; и тутакси си предположихи, „че същата рѣка и въ същото време трѣба да е мазала (сувадисвала) вътрешната повърхност на зидните стѣни и на двѣтѣ черкови: и на Св. Георгія, и на Св. Нетка; даже може и по същата заповѣдь и по распоряженіето на горѣупомянутите двѣ грѣшки госпожи Параскева и Ирина. За да се освѣтлимъ впрочемъ, и за да се увѣримъ, ако нашето горѣупомянуто предположеніе, или подозрѣніе е справедливо: „че отгорната мазанка е по отсечнѣ поставена врхъ друга една по вета“, ние поразкъртихми таѣ отгорнѣ мазанки вътре въ олтаръ-тѣ, и дѣйствително яви се най ясно друга една мазанка, съ дира отъ боя, или знакове на рисунки; но тѣ бѣхъ до толкова блѣди и като изстѣргани, щото намъ бѣ невъзможно нищо по-не приблизително да разпознаемъ, или да си съставимъ едно понятие за тѣхъ; като разкъртихми и таѣ отдолни мазанки, тогава се яви голата каменна стѣна (дуваръ-тѣ). Най отгорната т. е. по отсечнѣ поставената мазанка бѣ много дебела и совсѣмъ грубо и съ едръ плявъ устроена; по това и не тѣй корава каквато се показва по отдолната. Въ съображеніе на горѣизложенното, и по всѣка въроятность, по отдолната мазанка (сува) трѣба да е била първобытната; она сирѣчъ, която се е поставила при сѫзиданьето на самата церква. Разумѣва се слѣдователно само отъ себе си: че врхъ тая мазанка, трѣба да е имало изображенія на святіи съ Бѣлгарски надписи (сѫщо както и въ церквата Св. Димитрія), и че по распоряженіето на горѣказанните грѣшки господжи Параскева и Ирина, или по което и да е било друго, но пакъ грѣшко распоряженіе: „поставила се е по отгорната черна и грубо устроена дебела мазанка, по самата побудителна и фанатическа цѣль, за да се поставята надъ святія, вмѣсто Бѣлгарските, грѣшки надписи. . . Съ други думи, и по ясно да се изразимъ: тогавашните наши свѣтски владѣтели Турци, спомогнати и отъ духовните ни Грѣшки управители съ се всячески труди-